

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DCCCLXXII. ad annum DCCCCIX.

Parisiis, 1644

Epistola XXX. Ioannis Papae VIII. Ad Carolvm Calvvm Imperatorem. Propter imminencia tum a Saracenis, tum a quibusdam Christianis, grauissima pericula, enixe petit, vt promissa auxilia quamprimum ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-15967

40 IOANNIS PAPÆ VIII.

Psalms. 144. ueniat, humillimis precibus exhorrabimur. Verumtamen prope est Dominus omnibus inuocantibus eum in veritate: voluntatem timentium se faciet, orationes eorum exaudiet, & saluos faciet eos. Data xlv. Kalendas Ianuarii, indiçtione decima.

EPISTOLA XXX.

IOANNIS PAPÆ VIII.

AD CAROLVM CALVVM IMPERATOREM.

Propter imminentiã tum a Saracenis, tum a quibusdam Christianis, grauissima pericula, enixe petit, vt promissa auxilia quamprimum mittat, & destinatos ea de causa legatos commendat.

Ioannes episcopus Carolo imperatori.

CVM nos in ecclesiasticis curis instantia quotidiana constringeret, & hinc inde populi nobis commissi continuus dolor, qui cuncta nostra interiora perculit, perturbaret, illud, vt ita dixerim, inter alia fleuimus, quod nunc vsque tam per terram, quam & nauigio, ad vos nostrum missum dirigere summo desiderauimus studio, vt nobis vestram prosperitatem desiderantibus & anxie sistentibus renuntiarentur citissime sanitates, sed omnino nequiuimus. Hinc fateor, fili carissime, tanta per vtrumque iter impedimenta timuimus, quantum & per paganos, & per iniquos Christianos, sine respectu diuini timoris, generari mala, quæ atas nostra non meminit, deploramus. Tanta enim sunt, vt intra mœnia vrbis reliquæ populi innumerata paupertate affectæ consistant, & omnibus forinsecus deuastatis ac in solitudinem reductis, nihil iam restet, nisi, quod Deus auertat, ipsius vrbis excidium. Sed & quantum nos Leo venerabilis episcopus, apocrisarius & missus sanctæ Romanæ ecclesiæ, communis quoque fidelis, a vestro seruitio rediens, de hoc quod a vobis retulit, post se vestrum exercitum contra Agarenos mittendum, latificauerat, tantum hucusque eundem nobis expectantibus, quod consecuti non sumus, validior mœror & ineffabilis angustia contristauit: quia tota Campania ab ipsis Deo odibilibus Saracenis funditus deuastata, iam fluuium qui a Tiburtina vrbe Romam decurrit, fur-

tim

tim transeunt, & tam Sabinos, quam sibi adiacentia loca prædantur. Sanctorum quoque basilicas & altaria destruxerunt, sacerdotes & sanctimoniales, alios quidem captiuos duxerunt, alios autem variis mortibus necauerunt, & omnem Christi sanguine redemptum populum in circuitu deleuerunt. Et quid dicam? aut quid loquar? cum peruenit gladius vsque ad animam, & sanguis omnium de terra clamet ad Deum. Ergo, præcellentissime Cæsarum, iam iam nostræ calamitati succurrite, iam populi nostri miserias releuate, iam vestræ potentiæ manum porrigite, & hanc terram, cuius vobis necessitates ab ipso vestræ vocationis initio notas fecimus, liberate, ne si perdita fuerit, vestrum vilescat imperium, & totæ Christianitati nascatur dispendium. Reminiscimini igitur propter Deum, reminiscimini, quia multa spe & fiducia freti, diuinitus & humanitus ad imperii gubernacula promerenda pro vobis certamina sumpsimus, nullique labori pepercimus. Ideoque vicem nobis rependite, vt spes & labor noster non sit inanis in Domino: quia cum hæc fuerit semper apud vos summa nostræ petitionis, si amplius nobis auxilium vestrum subtraxeritis, in desperationem lapsi deficiemus, & forsitan in aliud consilium resumptis aliquantulis viribus necessario transcendemus. Non enim, sicut vos forsitan aestimatis, mediocre malum tota nostra ecclesia patitur, minimis status reipublicæ damnis afficitur: sed alia Sarracenorum incurfibus, alia autem Christianorum ita sunt exterminata & deuastata tyrannide, vt non nostra sint quæ nostra fuerunt: quin potius solo nomine omnibus illis vtamur, & vel ad defensionem patriæ, vel ad aliquam vtilitatem nostræ ecclesiæ, quorumlibet solatia nunquam inueniamus. Præcipue autem multi, quos vestra non ignorat maiestas, non solum nulla nobis solatia conferunt, verum etiam quidquid residuum est a paganis, impratermissæ subtrahunt, & omnem nostram dispositionem in territorio Romano suis violentiis calcant: adeo vt nec victualia, nec vlla quadrupedia in omnibus nostris remaneant, nec vllum, qui nobis compatiatur, vel nostros singultus aut gemitus doleat, oculi nostri aspiciant. Sed quia tanto imperatori pauca sufficiunt, & ex istis iam, fili carissime, quæ nos præ gemitu & afflictione cordis loqui

non possumus, vniuersa alia cognoscetis, quasi humo prostrati vestram magnificentiã deprecamur, & per futurum iudicium deprecantes, cum tota nostra ecclesia vestro diuinitus protecto imperio totis viribus suggerimus, votisque supplicibus preces multas effundimus, vt contrita & omni humano solatio destituta sancta matris vestrae Romanae ecclesiae defensionem, debitamque tuitionem, cunctis remotis occasionibus, cunctisque omissis dilationibus, omnimodis praebeatis: quia cum iam iuxta praecipitium consistamus, nisi manu vestrae defensionis, & necessariiis nobis, sicut praemisimus, imo sapius exorauimus, quantocius opibus subuenire studueritis, spe viuendi per Christianos sublata, aut ipsis paganis subiiciemur, aut, quod auertat diuina potentia, ab eorum multitudine victi, ad omnem Christianitatis interitum crudeli nece peribimus, ac per hoc & Christi nomen in gentibus blasphemabitur, & vestrae opinionis antea acta studioli obliuioni trademus. Huius rei gratia, sicut supra meminimus, opportunum adiutorium conferentes, nobis vestrum exercitum ad hostilem expeditionem promptissimum destinante, aliosque Deum per omnia diligentes missos, qui vitiorum flammam iustitiae tramite vsi compefcant, nimia celeritate dirigite: quatenus qui innumeris tribulationibus quatimur ac aestuamus, & pro populi nobis commissi miseriis cruciamur, vestris consolationibus refecti laetemur, & per vos tranquillitate percepta, optatam libertatem, sicut decet, per tam benignum imperatorem consequi mereamur. Postremo sublimitatem vestram deprecamur, vt latrores praesentium, Petrum scilicet atque Petrum venerabiles episcopos, missos apostolicae sedis, nostrosque dilectos, iuxta morem benigne ac pacifice suscipere non dedignemini, & ea quae piis vestris auribus pro vtilitate sanctae Romanae ecclesiae in conspectu vestro retulerint, ad congruum ac opportunum effectum peruenire, pro sanctis apostolis vestris intercessoribus apud Deum, celeriter studeatis. Data quarto Idus Februarias, indictione decima.